

halvdelen af det beløb, der normalt afsættes som rådighedsbeløb for et barn af tilsvarende alder.

For det andet bør en skyldners udgifter til medicin og andet udstyr vedrørende kroniske lidelser eller handicap kunne medtages på budgettet. Dette vil dog alene gælde i det omfang, udgiften ikke kan afholdes inden for en særlig ydelse mv., der er af personlig karakter og må antages at skulle kompensere skyldneren for en ikke-økonomisk skade. Det bør dog kun gælde i de tilfælde, hvor der er en åbenbar årsagssammenhæng mellem den indtrufne skade, der har udløst den særlige ydelse, erstatning eller lignende, og en udgift til medicin eller lignende i skyldnerens budget. I sådanne tilfælde må skyldneren primært afholde udgiften af en sådan ydelse mv., uanset at denne i øvrigt kan holdes ude af gældssaneringsagen.

Det samme gælder, hvis skyldneren får et tilskud, der skal dække en nærmere konkretiseret udgift, f.eks. tilskud til diverse hjælpemidler. I disse tilfælde vil udgiften ligeledes alene kunne medtages på budgettet, hvis tilskuddet ikke dækker udgiften fuldt ud.

For det tredje bør den retstilstand, der blev fastslået af Højesteret ved afgørelsen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 45, hvorefter det ved fastsættelse af det beløb, som skyldneren skal betale sine kreditorer, som udgangspunkt er husstandens samlede indtægter og udgifter, der skal lægges til grund, opretholdes ved fastlæggelsen af budgetregler i bekendtgørelsen.

I de sager, hvor skyldnerens husstand består af en eller flere yderligere personer, vil skyldneren efter omstændighederne således skulle betale hele sin nettoindkomst til kreditorerne. Skyldnerens egen nettoindkomst bør dog fortsat udgøre maksimum for, hvad der skal betales til dennes kreditorer.

Husstandsprincippet bør dog fraviges i de situationer, hvor skyldnerens gæld i al væsentlighed stammer fra tiden før samlivets påbegyndelse. I disse sager vil skyldneren maksimalt skulle betale kreditorerne sin nettoindkomst med fradrag af halvdelen af husstandens rimelige fællesudgifter. Skyldneren vil dog i det tilfælde ikke på budgettet kunne medtage afdrag på den nye ægtefælles eller samlevers gæld.

For det fjerde bør det sikres, at børn ikke skal bidrage til afvikling af skyldnerens gæld med de ydelser, der tilgår skyldneren til sikring af barnets underhold og velfærd, f.eks. børnefamilieydelse, børnetilskud, børnebidrag og børnepension.

De udgifter, der bør dækkes af disse ydelser vedrørende barnet, er udgifter vedrørende pasning af barnet, udgifter til barnets særlige behov og barnets rådighedsbeløb. Kan ydelserne ikke dække de angivne ud-

gifter, kan et beløb til dækning af den resterende del af udgifterne medtages på gældssaneringsbudgettet som en særskilt post. Er der derimod efter dækning af de angivne udgifter fortsat en del af ydelserne tilbage til familiens disposition, vil disse ikke skulle indgå i gældssaneringsbudgettet som en indtægt. De indtægter, som barnet f.eks. har fra fritidsarbejde eller i form af renter fra indeståender på barnets bankkonti, vil ikke skulle indgå i beregningen af nettoudgiften vedrørende barnet.

Reglerne i bekendtgørelsen om behandlingen af udgifter og indtægter vedrørende skyldnerens børn vil alene gælde for husstandens børn under 18 år. Reglerne vil således ikke finde anvendelse på husstandens hjemmeboende børn over 18 år, der i stedet – ligesom det bør gælde for bedsteforældre mfl., der bor hos skyldneren – må behandles som logerende i relation til gældssaneringsagen. Dette indebærer, at udgifterne vedrørende disse familiemedlemmer ikke kan medtages på budgettet, og at indtægter, herunder f.eks. husleje, fra disse familiemedlemmer skal anføres som en særskilt indtægt på budgettet.

For det femte bør skyldnerens eventuelle bidrag til efterlønsordningen kunne medtages som en særskilt udgiftspost på budgettet, hvilket indebærer en ændring i forhold til Konkursrådets udkast til bekendtgørelse.

For det sjette bør en skyldner, der er medlem af et trossamfund, kunne medtage en udgift svarende til den lokale kirkeskat som en særskilt post på budgettet. Betaler skyldneren derimod ikke til trossamfundet, eller er skyldneren ikke medlem af folkekirken eller et trossamfund uden for folkekirken, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at medtage en udgift svarende til kirkeskatten som en særskilt post på gældssaneringsbudgettet. Det bør endvidere kun være bidrag til trossamfund, der er anerkendt ved kongelig resolution, eller som Kirkeministeriet har godkendt som trossamfund ved i medfør af ægteskabslovens § 16, stk. 1, nr. 3, at bemyndige eller at give tilsagn om at ville bemyndige en præst i trossamfundet til at foretage vielser med borgerlig gyldighed, der kan medtages som en særskilt post i et gældssaneringsbudget.

Endelig bør den skyldner, der med henblik på husstandens erhvervelse af indkomst får lov til at beholde et motorkøretøj under gældssaneringsagen, som en særskilt post på budgettet kunne afsætte et beløb til bilens løbende vedligeholdelsesomkostninger. Dette beløb vil alene skulle dække de forventede og forudsatte udgifter til bilens løbende vedligeholdelse i af-